

«Το αστικό πολιτικό σύστημα επιχειρεί στις επερχόμενες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης για το αντιλαϊκό πλαίσιο που έστησε τα προηγούμενα χρόνια ως μονόδρομο. Μια αριστερή αντικαπιταλιστική παρέμβαση το πρώτο που πρέπει να ιεραρχήσει είναι την πάλη εναντίον αυτού του πλαισίου, διαμορφώνοντας ένα ρεύμα εργατικής αντιπολίτευσης», τονίζει στον Πριν ο επικεφαλής του ψηφοδελτίου της Αριστερής Παρέμβασης Θεσσαλίας.

Συνέντευξη στον **Κυριάκο Νασόπουλο**

Δέκα χρόνια μνημόνιο, με αλλεπάλληλες αναδιαρθρώσεις στον χάρτη της τοπικής διοίκησης, ποιο είναι το πεδίο που θα διεξαχθούν οι περιφερειακές εκλογές του Μαΐου;

Είναι εμφανές πως το αστικό μπλοκ εξουσίας όλα αυτά τα χρόνια ενσωμάτωσε όλο το «μνημονιακό κεκτημένο» στις αναδιαρθρώσεις που προώθησε στο τοπικό κράτος. Διαδικασία που επιτάχυναν και ολοκλήρωσαν τα ΕΣΠΑ, που αποτελούν σήμερα το «νούμερο ένα» εργαλείο της αστικής πολιτικής σε πολιτικό και οικονομικό επίπεδο.

Αποτέλεσμα αυτού είναι να έχουμε σήμερα μπροστά μας δομές τοπικής διοίκησης, δήμους και περιφέρειες που περισσότερο προσομοιάζουν σε επιχειρηματικά δίκτυα παρά σε μορφές «τοπικής αυτοδιοίκησης».

Με βάση αυτό το εργαλείο, το αστικό πολιτικό σύστημα επιχειρεί μέσα από τις επερχόμενες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης για το αντιλαϊκό πλαίσιο που έστησε όλα αυτά τα χρόνια ως μονόδρομο. Να εμπεδωθεί στην εργαζόμενη πλειοψηφία πως όνειρα, ανάγκες και δικαιώματα θα περνάνε διαρκώς από την προκρούστεια κλίνη των συμφωνιών στο πλαίσιο της ΕΕ, των προγραμμάτων ανεργίας του ΕΣΠΑ και τα όρια σταθερότητας του ελληνικού καπιταλισμού.

Από αυτή την άποψη μια αριστερή αντικαπιταλιστική παρέμβαση το πρώτο που πρέπει να ιεραρχήσει είναι την πάλη εναντίον του πλαισίου αστικής σταθερότητας, διαμορφώνοντας ένα ρεύμα εργατικής αντιπολίτευσης που θα αγωνιστεί και θα επιβάλει μια χάρτα αναγκών και δικαιωμάτων. Που δε θα προσδιορίζεται κατά το δοκούν σε μια λογική φτωχοκομείου, αλλά θα διεκδικεί αυτά που έχει ανάγκη ο κόσμος της δουλειάς και η νεολαία για να ζήσει.

Η Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία μετρά ήδη 10 χρόνια συνεχούς παρουσίας, στο κίνημα αλλά και στο περιφερειακό συμβούλιο. Ποιον στόχο θέτει σήμερα;

Η Αριστερή Παρέμβαση είναι ένα μάχιμο σχήμα στην περιφέρεια Θεσσαλίας και όχι μια εκλογική φανέλα μιας χρήσης, που η παρουσία της δεν κρίθηκε μόνο στις 2 εκλογικές μάχες στις οποίες εξέλεξε και τους συμβούλους της, αλλά στη δυνατότητά της να είναι ζωογόνο νεύρο σημαντικών κινημάτων της περιοχής και φορέας μιας αντιπολίτευσης που ξέφευγε κατά πολύ από την άνευρη κοινοβουλευτικού τύπου αντιπαράθεση.

Στιγμές αυτού του μεγάλου ταξιδιού ήταν η δίωξη του περιφερειακού της συμβούλου Φ. Γενηκομσίου για τη συμμετοχή του στον αγώνα ενάντια στα διόδια, το μπλοκάρισμα δημιουργίας καταδυτικών πάρκων που ιδιωτικοποιούσαν ουσιαστικά όλο τον Παγασητικό Κόλπο με την «εισβολή» 150 φαράδων στις αίθουσες του περιφερειακού συμβουλίου, η πάλη ώμο με ώμο με εκατοντάδες αγωνιστές ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού στο Βόλο και ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ. Αυτή μας η δράση ήταν και η αιτία που επανειλημμένα στοχοποιηθήκαμε και από τη Χρυσή Αυγή.

Στο νέο τοπίο που δημιουργεί ο «Κλεισθένης» των ευρέων συναινέσεων και συγκυβερνητικών σχημάτων,

το ερώτημα για το ποιος θα «χαλάει τη σούπα», εντός και εκτός των περιφερειακών συμβουλίων, ποιος θα υπονομεύει τις κατευθύνσεις της αστικής πολιτικής ως βασική προϋπόθεση κατάκτησης νικών για την εργαζόμενη πλειοψηφία. Είναι πολύ πιο κρίσιμο από την επιλογή ικανότερου διαχειριστή ή επιλογή της ιδεολογικής ταυτότητας της διαχείρισης.

Από αυτή την άποψη η ενίσχυση και εκλογικά της Αριστερής Παρέμβασης εκτιμούμε πως είναι και αναγκαία για τις μεγάλες μάχες του επόμενου διαστήματος, αλλά θα αποτυπώσει και την πραγματική της παρουσία και δράση. Πέρα όμως από τις εκλογές φιλοδοξούμε να παίξουμε ενεργό ρόλο στη διαμόρφωση οργάνων επιβολής της λαϊκής θέλησης.

Τα τοπικά κινήματα τόσο στην περιοχή της Θεσσαλίας, όσο και ευρύτερα δείχνουν ότι υπάρχουν τέτοια «έμβρυα», τα οποία τελικά για εμάς μπορούν να συγκρουστούν με τους επίσημους κρατικούς θεσμούς και να αναβαθμίσουν συνολικά το λαϊκό κίνημα όχι απλά ως ένα φορέα πίεσης στο τοπικό και κεντρικό κράτος, αλλά σε ένα φορέα αναδιαμόρφωσης του τοπίου της κοινωνικής και πολιτικής ζωής.

Η ενίσχυση της Αριστερής Παρέμβασης είναι αναγκαία για τις μεγάλες μάχες του επόμενου διαστήματος, αλλά θα αποτυπώσει και την πραγματική της δράση

Πώς κρίνετε την θητεία του περιφερειάρχη Θεσσαλίας Κ. Αγοραστού;

Ο κ. Αγοραστός είναι ο εκλεκτός της αστικής πολιτικής στη Θεσσαλία. Με κεντρικό σύνθημα «με λίγα έκανα πολλά», μια αντιγραφή κατά κάποιο τρόπο του ΤΙΝΑ και της υποταγής στη μισή ζωή, επιχειρεί εδώ και πολλά χρόνια να εμψυχήσει στην κοινωνική πλειοψηφία το καθεστώς διαρκούς υποβάθμισης των κοινωνικών αναγκών.

Ως «λάτρης» των «θεσμικών επενδυτών» επιχειρεί να δώσει στην Lafarge δωρεάν ενέργεια μέσω της χρηματοδότησης του εργοστασίου επεξεργασίας σκουπιδιών στο Βόλο (μέσω ΕΣΠΑ...), οργανώνει εκδηλώσεις με την China Western Power Corporation για την επέκταση της καύσης σκουπιδιών, δίνει τη χρηματοδότηση του «Marketing plan» του προγράμματος Τουριστικής Προβολής της Περιφέρειας Θεσσαλίας στην Coca Cola, αποδέχεται χορηγίες από τη PhilipMorris...

Ως πρόεδρος της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας αποτελεί τον βασικό ενορχηστρωτή όλης της προσαρμογής του τοπικού κράτους στο πλαίσιο των μνημονίων και της ΕΕ. Το καλοκαίρι του 2016 εξάλλου, η περιφέρεια Θεσσαλίας σε ρόλο προπαγανδιστή της ΕΕ, διοργάνωσε σε όλες τις θεσσαλικές πρωτεύουσες μέσω της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Επιχειρησιακού Προγράμματος και το Europe Direct Θεσσαλίας εκδηλώσεις με τίτλο «Η Ευρώπη στην περιοχή μου». Όλα αυτά ένα χρόνο μετά το δημοψήφισμα...

Σε ποια φάση βρίσκεται ο αγώνας ενάντια στην καύση των σκουπιδιών στο εργοστάσιο της ΑΓΕΤ;

Χθες, Σάββατο, διοργανώθηκε από την επιτροπή πολιτών ενάντια στην καύση και πολλές άλλες συλλογικότητες του Βόλου νέο μεγάλο συλλαλητήριο που αποτέλεσε ποιοτική κλιμάκωση του αγώνα, καθώς στόχο είχε να καταλήξει στο εργοστάσιο της ΑΓΕΤ και να το αποκλείσει. Ο αγώνας ενάντια στην καύση είναι ένας μεγάλος λαϊκός αγώνας που ουσιαστικά ανοίγει όλη την ατζέντα της κοινωνικής και πολιτικής αντιπαράθεσης, από το περιβάλλον και την υγεία μέχρι τη σχέση όλων αυτών με την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών κολοσσών, αλλά και το βαθιά αντιδραστικό και σφετεριστικό χαρακτήρα του καθεστώτος ιδιοκτησίας των μεγάλων παραγωγικών μονάδων από το κεφάλαιο.

Ποια στάση τηρούν οι τοπικοί «άρχοντες»;

Το ζήτημα της καύσης σκουπιδιών ουσιαστικά έχει πέντε πυλώνες προώθησης. Την ΕΕ, την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το δήμο Βόλου, την περιφέρεια Θεσσαλίας και φυσικά την ίδια τη Lafarge. Λόγω του ασφυκτικού κλοιού που έχουν δημιουργήσει οι κοινωνικές αντιστάσεις οι «τοπικοί παράγοντες» προσπαθούν να πετάξουν ο ένας το μπαλάκι στον άλλο.

Για να βγάλετε όμως ένα σαφές συμπέρασμα αναφέρω απλά πως στη συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής, που συνεδρίαζε στις 16 Μαΐου με θέμα: «Καύση εναλλακτικών καυσίμων στην ελληνική τσιμεντοβιομηχανία» η αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας κ. Κολυνδρίνη δήλωνε μεταξύ άλλων: «δεν τίθεται θέμα να πάρουμε την άδεια πίσω, το έλεγα στον εκπρόσωπο της ένωσης τσιμεντοβιομηχανιών, δε συντρέχει κανένας λόγος αφαίρεσης της άδειας».

Πρόσφατα η Αριστερή Παρέμβαση, έφερε στην επιφάνεια και το θέμα της ιδιωτικοποίησης του νερού. Τι ακριβώς συμβαίνει;

Σύμφωνα με Οδηγία της ΕΕ (2000/60) και με απόφαση της αποκεντρωμένης διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας η κυβέρνηση εισάγει για πρώτη φορά την έννοια του «κόστους πόρου». Ουσιαστικά το κόστος νερού άρδευσης εκτοξεύεται μέχρι και το ποσό των 10,8 ευρώ/στρέμμα. Για τις αρδευόμενες καλλιέργειες αυτό σημαίνει εκτόξευσή του κόστους παραγωγής σε μεγέθη που για πολλούς μικρούς αγρότες είναι απαγορευτικά.

Πρακτικά η εν λόγω μεθόδευση αποτελεί ένα ακόμη κομμάτι στο παζλ ιδιωτικοποίησης του νερού και προνομιακής χρήσης, διαχείρισης και αξιοποίησης του από τους οικονομικά ισχυρούς.

Η Θεσσαλία είναι μια κατεξοχήν αγροτική περιοχή. Σήμερα είναι και το συλλαλητήριο για την επέτειο του Κιλελέρ. Ποια κατάσταση βιώνει ο αγροτικός κόσμος;

Αυτή τη στιγμή στην αγροτική παραγωγή εκδηλώνονται με μεγάλη ταχύτητα όλες οι αντιλαϊκές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Οι κατευθύνσεις της ΕΕ και η ΚΑΠ στρώνουν το δρόμο σε μεγαλοεπενδυτές και «αγρότες επιχειρηματίες» να «αυγατίσουν το βίος τους» εις βάρους χιλιάδων μικρών καλλιεργητών.

Οι κολοσσοί του αγροτοδιατροφικού συμπλέγματος σωρεύουν υπερκέρδη με τον έλεγχο όλου του γενετικού υλικού (σπόροι κτλ.), με την πώληση τροφίμων σκουπιδιών για το «πόπολο» και πανάκριβων προϊόντων για την οικονομική ελίτ καθώς και με την εκμετάλλευση εργαζόμενων (χαμηλοί μισθοί, άθλιες συνθήκες εργασίας) και αγροτών (συμβολαιακή γεωργία κτλ.).

Σε αυτές τις συνθήκες χιλιάδες παραγωγών εξωθούνται στο να πουλήσουν τη γη, τα ζώα και τις εκμεταλλεύσεις τους για να ολοκληρωθεί ο κύκλος του απόλυτου ελέγχου της παραγωγής τροφίμων από μια χούφτα επιχειρήσεων και μεγαλοαγροτών.

Αυτό το τερατούργημα είναι ο κοινός παρονομαστής που φτωχοποιεί και εξοντώνει χιλιάδες αγρότες, που καθιστά τους εργαζόμενους στον αγροτικό τομέα σύγχρονους δούλους και μετατρέπει τον πληθυσμό των πόλεων σε καταναλωτή σκουπιδιών. Αυτό είναι όμως και το εκρηκτικό μείγμα που μπορεί να ενοποιήσει τους εργαζόμενους της πόλης και του χωριού σε ένα κοινό μέτωπο κόντρα στην ΕΕ, τις κυβερνήσεις των «ευρωλιγούριδων», τους μεγαλαγρότες-σύγχρονους τσιφλικάδες και τους πολυεθνικούς κολοσσούς.

Το μέτωπο αυτό είναι κοινωνική ανάγκη για να παραχθούν φτηνά, υγιή και επαρκή τρόφιμα για τις διατροφικές ανάγκες του λαού. Για να καλλιεργηθεί συλλογικά η γη με βάση τους πρωτοβάθμιους δημοκρατικούς συνεταιρισμούς. Για να υπάρχει δημόσια διαχείριση και παραγωγή όλων των αγροτικών εφοδίων και όλων των διαδικασιών μεταποίησης, τυποποίησης και διακίνησης.

Πηγή: **PRIN**